

Страсбург, 5 ноември 2021 г.

КОНСУЛТАТИВЕН СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ СЪДИИ (КСЕС)

Становище № 24 (2021) на КСЕС

„Развитие на Съветите на съдебната власт и ролята им в независимите и безпристрастни съдебни системи“

ЧАСТ А. Въведение и Становище № 10 (2007) на КСЕС

I. Въведение: обхват на настоящото Становище

1. Съдебната власт има важна роля като третата държавна власт в демократичното общество, подчинено на принципа на правовата държава.¹ За да изпълни своята роля в модерната държава и в една все по-взаимосвързана Европа, съдебната власт трябва да бъде организирана така, че да гарантира свобода на отделните съдии да решават делата при пълна независимост, като се подчиняват само на закона. Трябва да се избягва дори привидно външно влияние и натиск, така че обществото да е сигурно, че съдебните решения се вземат при такава независимост.²
2. В демократичната държава, подчиняваща се на принципа на правовата държава, независимата съдебна власт е необходимост. В много, макар и не във всички държави членки, институцията, която отговаря за защитата на независимостта на съдебната власт е Съветът на съдебната власт. През 2007 г. КСЕС прие своето Становище № 10 (2007) относно „Съветът на съдебната власт в служба на обществото“. Магна харта на съдиите³ и разработените международни стандарти, например от Венецианската комисия⁴, също подчертават значението на тези Съвети⁵. Оттогава някои държави членки въведоха или укрепиха Съветите на

¹ Вж. Становище № 18 (2015) на КСЕС.

² Съд на Европейския съюз (СЕС), *C-83/19 и др.*, 18.5.2021 г., параграфи 196-197, 205, 207, 212, 231, 236

³ КСЕС, „Магна харта на съдиите“ (2010), параграф 13.

⁴ Венецианска комисия, Контролен списък за върховенството на закона Е. 1 iv-ix; Доклад за независимостта на съдебната система, CDL-AD(2010)004 параграф 32; CDL-AD(2007)028, параграф 29.

⁵ Вж. научната разработка „Специални въпроси относно Съдебните съвети“, немски Правен журнал, публикувана през 2018 г., Джесика Уолш, „Съдебните съвети и отстраняването на съдиите от първоинстанционните съдилища в Аржентина“, 2019 г.; Джузепе Ферари „Предстоящи

съдебната власт.⁶ Въпреки това развитието на нещата през последните години отправя и предизвикателства към принципите и стандартите, изразени в тези документи⁷. Поради това развитие на нещата е важно отново да се потвърдят принципите, изразени в Становище № 10 и, ако е необходимо, да се допълнят в светлината на последните политически събития, които подкопават съдебните институции и съдебната практика на европейските съдилища.⁸

3. Въпреки това, дори подробните правила, залегнали в конституциите и международните стандарти, сами по себе си няма да бъдат достатъчни, за да превърнат тези принципи в реалност и да се постигне независима и безпристрастна съдебна власт, работеща по високи професионални стандарти.⁹ Съдебната власт и другите държавни власти, политиките, медиите и гражданското общество трябва да работят всички заедно като част от дългосрочни усилия за повишаване на професионализма, прозрачността и етиката в съдебната власт, за да се превърнат правилата на хартия в култура на зачитане на независимостта на съдебната власт¹⁰ за благото на обществото. Всеки, не само съдебната власт, трябва да участва в защитата на тези ценности като необходима основа за демократичната държава, подчиняваща се на принципа на правовата държава. Съветите на съдебната власт трябва да свършат своята част от работата, за да спечелят общественото доверие чрез отлична работа според изискванията за отчетност¹¹ и прозрачност в интерес на обществото.

публикации в Международния журнал за съдебната администрация“; Сандерс/фон Данвиц, немски Правен журнал 19(2018) 769.

⁶ ЕС: Доклад за върховенството на закона за 2020 г., COM(2020) 580 окончателен EN, стр. 8-10.

⁷ Относно развитието на нещата в ЕС, вж.: Доклад за върховенството на закона 2020, COM(2020) 580 окончателен EN, стр. 10-12; Бюро на КСЕС, Доклад за независимостта и безпристрастността на съдебната власт в държавите членки на Съвета на Европа (2019), CCJE-BU(2020)3, параграфи 20-24.

⁸ За тези събития, вж. Доклада на Генералния секретар на Съвета на Европа за 2020 г., 2021 Глава 1; вж. от съдебната практика на Европейския съд за правата на човека (ЕСПЧ), *Рамос Нунес де Карвальо е Са срещу Португалия*, 6.11.2018 г., параграф 144; *Гудмундур Андри Астрадсон срещу Исландия* ([GC], № 26374/18, 1 12.2020; *Xero Flor w Polsce срещу Полша*, 7.5.2021 – 4907/18, параграфи 243-251; от съдебната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС), *ASdJP срещу Трибунал де Контас* 27.2.2018 – С 64/16, параграфи 42-45; *Европейска комисия срещу Полша*, 24.6.2019 – С 619/18, параграфи 71-73; *А.К. срещу Крайова Рада Садовницта*, 19.11.2019, - С 585/18, С-624/18, С-625/18, параграфи 120-122. СЕС, *Европейска комисия срещу Полша*, 24.6.2019 – С 619/18, параграфи 74, 75; СЕС, *А.К. срещу Крайова Рада Садовницта*, 19.11.2019, - С 585/18, С-624/18, С-625/18, параграфи 123, 133-134; *VQ срещу Ланд Хесен*, 9.7.2020 – С2727/19, параграф 54; *Република II-Прим министру срещу WY*, 20.4.2021 – С-896/19; С-83/19 и др. 18.5.2021 г.

⁹ Венецианска комисия, Спешно временно становище относно проекта на нова конституция, 11 декември 2020 г., България, CDL-AD(2020)035, параграф 37.

¹⁰ Вж. Венецианска комисия, Спешно временно становище относно проекта на нова конституция, 11 декември 2020 г., България, CDL-AD(2020)035, параграф 37; вж. също Холмъйвик/Сандерс, „Стрес тест за съдебните власти в Европа“ в Европейски годишник по конституционно право 2019, 287-310.

¹¹ КСЕС Магна харта на съдиите (2010), параграф 13.

4. КСЕС отбелязва от отговорите на въпросника, изпратен до държавите членки при подготовката на настоящото Становище, че между държавите членки съществува голямо многообразие не само по отношение на организацията на съдебната власт, но и на организациите, наричани Съвети на съдебната власт. Тези Съвети се различават по своята организация, състав и отговорности. Някои от тях отговарят както за съдиите, така и за прокурорите, други могат да упражняват правомощия, които чрез подбора и повишаването в длъжност на съдиите или състава на съда могат да имат голямо влияние върху съдебните решения. Други решения на тези Съвети могат да има само косвен ефект, например решения касаящи организацията на съдилищата, включително поддръжката на сградите на съдилищата, бюджета и ИКТ¹². КСЕС приветства многообразието между държавите членки, тъй като то отразява различните национални конституции, правни култури и история, и не иска да препоръчва конкретен модел на съвет.
5. Това становище се отнася до национални институции на държавите членки, които са независими от изпълнителната и законодателната власт или са автономни и носят крайната отговорност да подкрепят съдебната система, за да може тя да осигурява независимо правораздаване. Тези институции се наричат в настоящото Становище Съвети на съдебната власт¹³. Когато съществува, Съветът на съдебната власт трябва да бъде организиран и съставен така, че да отговаря на горните очаквания. Освен това той трябва да функционира като средство за защита, подкрепа и развитие на ролята на съдебната власт и независимостта на отделните съдии по отношение на другите държавни власти.
6. Настоящото Становище е изготвено въз основа на предходните Становища на КСЕС, по-специално Становище № 10 (2007), Магна харта на съдиите (2010) и приложимите инструменти на Съвета на Европа, по-конкретно Европейската харта за статута на съдиите (1998) и Препоръка на Комитета на министрите CM/Rec (2010)12 относно съдиите: независимост, ефективност и отговорности. Работната група на КСЕС се възползва в голяма степен от приноса на г-жа Нурия Диас Абад (бивш председател на Европейската мрежа на висшите съдебни съвети, Съвет на съдебната власт на Испания) и г-н Кийс Стърк (бивш председател на Европейската мрежа на висшите съдебни съвети, бивш член на Съвета на съдебната власт на Нидерландия) по време на съвместен семинар. В Становището са взети предвид и отговорите на въпросника във връзка с развитието на Съветите на съдебната власт и тяхната роля в независимите и безпристрастни съдебни системи, получени от КСЕС, както и обобщените отговори и предварителния проект на документ, изготвен от назначения от Съвета на Европа научен експерт на КСЕС проф. д-р Ане Сандерс (Университет на Билефелд, Германия/ Университет на Берген, Норвегия).

II. Становище № 10(2007) на КСЕС като отправна точка

¹² Вж. Становище № 10 (2010) на КСЕС, параграфи 43-47.

¹³ Това описание се използва от Европейската мрежа на висшите съдебни съвети:
<https://www.ency.eu/index.php/>.

7. Настоящото Становище потвърждава и допълва Становище № 10 (2007). Следователно основните принципи, препоръчани в Становище № 10 (2007), са отправната точка за настоящото Становище и поради това са цитирани изцяло.
8. Така например в своето Становище № 10 (2007) относно „Съветът на съдебната власт в служба на обществото“ КСЕС прави следните препоръки:

А. Общи препоръки:

- а) Важно е да се създаде специален орган, например Съвет на съдебната власт, чиято задача да бъде защита на независимостта на съдиите като основен елемент в една правова държава, като по този начин се спази принципът на разделение на властите;*
- б) Съветът на съдебната власт трябва да защитава независимостта както на съдебната система, така и на отделните съдии и същевременно да гарантира ефективността и качеството на правосъдието, както е определено в чл. 6 на ЕХПЧ, за да повиши доверието на обществото в съдебната система;*
- в) Съветът на съдебната власт трябва да бъде предпазен от риска неговата независимост да бъде ограничена в полза на законодателната или изпълнителната власт с разпоредба в конституцията или текст в подобен документ.*

Б. Относно състава на Съвета на съдебната власт:

- а) За да се избегне впечатлението за защита на лични интереси, взаимно предпазване и назначаване с връзки и за да бъдат отразени гледните точки на обществото, Съветът на съдебната власт трябва да има смесен състав с болшинство на съдиите, дори ако някои конкретни задачи трябва да бъдат запазени за разглеждане от състав от всички съдии. Съветът на съдебната власт може да се състои също и само от съдии;*
- б) Бъдещите членове, независимо дали това са съдии или не, се назначават въз основа на тяхната компетентност, опит, познаване на живота на съдебната власт и културата на независимост. Също така, те не могат да бъдат лица, участващи активно в политиката или членове на изпълнителната или законодателната власт;*
- в) Членовете на Съвета, които са съдии, трябва да бъдат избирани от своите колеги, без никаква намеса на политически органи или съдебната йерархия, по начини, осигуряващи най-широко представителство на съдебната власт; ако за подбора на членовете се използва системата на преките избори, Съветът на съдебната власт трябва да издаде правила, с цел да се сведе до минимум рискът от намаляване на общественото доверие в съдебната система;*

- г) Назначаването на членовете, които не са съдии, със или без юридически опит, трябва да бъде възложено на неполитически формации; ако обаче се избират от парламента, те не трябва да бъдат членове на парламента, а трябва да бъдат избрани с квалифицирано мнозинство, което изисква значителна подкрепа от опозицията и трябва да бъдат лица, които ще дадат възможност в общия състав на Съвета на съдебната власт да има разнообразно представителство на обществото.

В. Относно функционирането на Съвета на съдебната власт:

- а) Мандатът на членовете на Съвета може да бъде на пълно работно време, но трябва да бъде ограничен по брой и време, за да се запази контактът със съдебната практика; на членовете (съдии и лица, които не са съдии) трябва да бъдат дадени гаранции за тяхната независимост и безпристрастност;
- б) Съветът на съдебната власт трябва да управлява своя собствен бюджет и да бъде финансиран по такъв начин, че да се гарантира оптимално и независимо функциониране;
- в) Някои решения на Съвета на съдебната власт трябва да бъдат мотивирани и да имат задължителен характер, с възможност за съдебно обжалване;
- г) Като съществен елемент на общественото доверие в съдебната система, Съветът на съдебната власт трябва да действа прозрачно и да се отчита за своите дейности, по-конкретно чрез периодични доклади, предлагащи също и мерки, които трябва да бъдат взети, за да се подобри функционирането на съдебната система.

Г. Относно правомощията на Съвета на съдебната власт:

- а) Съветът на съдебната власт трябва да има голям обхват от задачи, целящи защитата и укрепването на независимостта на съдебната власт и ефективността на правосъдието; той трябва също така да гарантира, че при изпълнението на неговите различни задачи няма да възникнат конфликти на интереси;
- б) За предпочитане е Съветът на съдебната власт да има компетенции за подбор, назначаване и повишаване на съдиите; това трябва да се извършва в абсолютна независимост от законодателната и изпълнителната власт, както и при абсолютна прозрачност относно критериите за подбор на съдиите;
- в) Съветът на съдебната власт трябва да участва активно в оценката на качеството на правосъдието и в прилагането на механизмите, гарантиращи ефективността на работата на съдиите, но не трябва да замества съответния съдебен орган, натоварен с индивидуалната оценка на съдиите;

- г) *Съветът на съдебната власт може да бъде натоварен да се занимава с етичните въпроси; той може също така да разглежда жалби на граждани, ползващи услугите на съда;*
- д) *Съветът на съдебната власт може да бъде натоварен с организиране и наблюдаване на обучението, но разработването и изпълнението на програмите за обучение остават задължение на център за обучение, с който той трябва да си сътрудничи, за да се гарантира качеството на първоначалното и текущо обучение;*
- е) *Съветът на съдебната власт може да има разширени финансови правомощия да договаря и управлява бюджета на съдебната власт, както и правомощия по отношение на администрирането и управлението на различните съдилища за по-добро качество на правосъдието;*
- ж) *Съветът на съдебната власт може също така да бъде подходящата агенция, която да играе важна роля за подобряване и защита на имиджа на правосъдието;*
- з) *За всички проекти на нормативни актове, които биха могли да имат въздействие върху съдебната власт, например независимостта на съдебната власт, или които биха могли да намалят гаранциите за достъп на гражданите до правосъдие, трябва да се изисква становището на Съвета на съдебната власт преди законопроектът да бъде внесен за разглеждане в парламента;*
- и) *Трябва да бъде насърчавано сътрудничеството с други съвети на съдебната власт на европейско или международно равнище.*

Част Б. Допълване и потвърждаване на Становище № 10 (2007) на КСЕС

I. Легитимност и отчетност на Съвета на съдебната власт

9. В някои държави членки, легитимността, функциите, съставът и отчетността на Съветите на съдебната власт са подложени на съмнение, което води до промени в закона, засягащи техните правомощия, състав, компетенции и функции. Легитимността на всички Съвети е от първостепенно значение при отстояване принципите на правовата държава. В тази връзка КСЕС иска специално да изтъкне нейните източници. КСЕС вече обясни, че легитимността и отчетността на съдебната власт трябва да вървят ръка за ръка¹⁴. КСЕС разграничава два източника на легитимност за правомощията на отделните съдии и на съдебната власт. *Формалната или конституционна легитимност* се създава от конституцията на съответната държава членка и законното назначаване на съдиите¹⁵. *Функционалната легитимност* се основава на доверието на обществото, спечелено

---

¹⁴ Вж. Становище № 18 (2015) на КСЕС, параграфи 12-38.

¹⁵ Вж. Становище № 18 (2015) на КСЕС, параграфи 13-15

чрез отлична работа, прозрачност и отчетност¹⁶. Тези два източника на легитимност са приложими и относно Съветите на съдебната власт.

1. Легитимност, включително правно основание и правни средства за защита

10. КЕСС потвърждава, че Съветът и неговите основни елементи трябва да бъдат поставени на конституционно равнище¹⁷, което е сигурната правна основа за неговите отговорности, независимост и легитимност¹⁸. Те следва да включват състава и функциите на Съвета, както и сигурността на мандата на неговите членове, ведно с гаранция за неговата независимост от законодателната и изпълнителната власт¹⁹. Други подробности могат да бъдат определени със закон.
11. Въпреки това неясните обещания за независимост на Съвета, дори и в конституцията, не са достатъчни. Всеки Съвет на съдебната власт трябва да разполага и с ефективни правни средства за защита, за да пази своята независимост и да поставя под въпрос законността на публични актове, които засягат него или съдебната власт. Подходящ пример за това би било правото за предприемане на процесуални действия пред Конституционния съд или друг равностоен орган. Освен това на Съвета на съдебната власт е необходима процесуална легитимация за обжалване по съдебен ред в националните и международните съдилища (включително правото да представя, когато е възможно, кратки изложения в качеството на *amicus curiae*).

2. Отчетност

12. Регламентирането в конституцията осигурява формален източник на легитимност, но той не е достатъчен и трябва да бъде допълнен с функционална легитимност. Всеки Съвет на съдебната власт и съдебната власт, която той представлява, трябва да спечелят доверието и подкрепата на обществото чрез отлична, прозрачна работа и отчетност. По време на конфликт с другите държавни власти обществената подкрепа ще зависи поне до голяма степен от тази възприемана легитимност на Съвета.
13. КЕСС иска да потвърди, че Съветът на съдебната власт трябва да играе роля при гарантирането, че съдебната власт действа прозрачно и се отчита за своите дейности²⁰. Освен това отчетността на Съвета на съдебната власт сама по себе си е

---

¹⁶ Вж. Становище № 18 (2015) на КЕСС, параграфи 16-19.

¹⁷ Становище № 10 (2007) на КЕСС, параграф 11; Венецианска комисия, Доклад за независимостта на съдебната система, CDL-AD(2010)004, параграф 22

¹⁸ За формалната легитимност на съдиите, предоставена чрез назначаването им, вж. Становище № 18 (2015) на КЕСС, параграфи 14, 15.

¹⁹ Вж. Доклада на специалния докладчик на ООН относно независимостта на съдиите и адвокатите Диего Гарсия-Саян (2 май 2018 г.), параграф 42 – достъпен на https://digitallibrary.un.org/record/1637422/files/A_HRC_38_38-EN.pdf.

²⁰ Становище № 10 (2007) на КЕСС, параграфи 91-96.

важен източник на функционална легитимност²¹. Колкото повече правомощия и отговорности има Съветът, толкова по-важно е той да се отчита за упражняването на тези правомощия.

14. КЕСЕС прави разграничение между *съдебна, наказателна и обяснителна отчетност* не само по отношение на отделните съдии и съдебната власт като цяло²², но и по отношение на Съветите на съдебната власт.

а. Съдебна отчетност

15. Подобно на другите държавни органи, никой Съвет на съдебната власт не е над закона. Някои решения на Съвета засягат права, които са защитени с ЕХПЧ; например когато се вземат решения във връзка с кариерното развитие на съдиите, те трябва да бъдат обосновани, а съдиите трябва да имат право на съдебна проверка²³. Когато независим съд проверява правните основания на решение на Съвета, Съветът носи отговорност (*съдебна отговорност*)²⁴. Следва да се обърне специално внимание на независимостта и безпристрастността на всеки съд, който проверява основателността на решенията на Съвета, включително независимостта на самия Съвет²⁵.

б. Наказателна отчетност

16. Членовете на Съвета на съдебната власт трябва да спазват най-високите етични стандарти и трябва да носят отговорност за действията си чрез подходящи средства. Те не трябва да имат имунитет от съдебно преследване по общото наказателно право. Точно както по отношение на отделните съдии, които могат да бъдат подведени под отговорност за своите действия, това може да се нарече *наказателна отговорност*²⁶. Въпреки това КЕСЕС иска да подчертае, че такива средства трябва да бъдат регламентирани и прилагани по начин, който не позволява злоупотребата с тях да наруши независимостта и функционирането на Съвета на съдебната власт.

17. Съветите на съдебната власт трябва да разработят стандарти за професионално и етично поведение за своите членове, които са съдии и тези, които не са съдии²⁷,

---

²¹ В параграф 16 от Становище № 18 (2015) на КЕСЕС тази форма на легитимност е наречена „функционална легитимност“.

²² Становище № 18 (2015) на КЕСЕС, параграфи 26 – 33.

²³ Вж. Венецианска комисия и ГД „Права на човека“ на Съвета на Европа, Спешно становище относно проектозакона за изменение на някои законодателни актове касаещи процедурата за избор (назначаване) на членове на Висшия съдебен съвет (ВСС) и дейностите на дисциплинарните инспектори на ВСС (Проектозакон № 5068) от 5.5.2021 (CDL-PI(2021)004 Украйна) параграфи 37-40.

²⁴ Вж. Становище № 18 (2015) на КЕСЕС, параграф 26.

²⁵ Вж. ЕСПЧ Волков срещу Украйна–21722/11, параграф 130; Денисов срещу Украйна–76639/11, параграф 79.

²⁶ Вж. Становище № 18 (2015) на КЕСЕС, параграф 33.

²⁷ За тези стандарти за съдии, вж. Становище № 3 на КЕСЕС, параграфи 8-50.

както и вътрешни процедури за разследване на недостатъци. Членовете трябва да действат в съответствие с тези стандарти и ценностите „независимост“, „безпристрастност“ и „почтеност“²⁸. Дисциплинарната и наказателната отговорност на членовете са важен аспект от наказателната отчетност. Трябва да се зачитат правата на членовете на справедлив процес, включително правото да бъдат представлявани. Решенията, взети в този контекст, трябва да се издават с мотиви и да подлежат на съдебна проверка.

в. Обяснителна отчетност

18. Всеки Съвет на съдебната власт трябва да действа прозрачно, като посочва основанията за своите решения и процедури и по този начин да носи отговорност²⁹. Това може да се нарече *обяснителна отчетност*. Съветът трябва също да бъде отворен за обратна връзка и критика и да бъде готов постоянно да се усъвършенства. Тази форма на отчетност е особено важна при диалога с другите държавни власти и гражданското общество.

II. Задачи, организация и състав на Съветите на съдебната власт

1. Задачи на Съвета на съдебната власт

19. КЕСЕС приема, че няма един единствен модел за Съвет на съдебната власт. Всеки Съвет обаче трябва да има подходящи правомощия да защитава независимостта на съдебната власт и отделните съдии³⁰, така че те да имат свободата да решават делата без неоправдан натиск извън и отвътре в съдебната система³¹. Следва да се предвиди специална защита на независимостта на съдебната власт при решения, които имат ефект върху процеса по вземане на съдебни решения, например подбора на съдии, разпределянето на делата и дисциплинарните процедури. Когато има такива отговорности, Съветът на съдебната власт трябва да гарантира, че такива решения се вземат по начин, който защитава и засилва независимостта на съдебната власт.

20. ЕСПЧ и КЕСЕС решиха, че назначаването на съдии е от изключителна важност за независимата съдебна власт³². КЕСЕС винаги е бил на това мнение³³. Следователно

---

²⁸ Относно създаването на Етичен съвет, вж: Венецианска комисия и ГД „Права на човека“ на Съвета на Европа, Спешно становище относно проектозакона за изменение на някои законодателни актове касаещи процедурата за избор (назначаване) на членове на Висшия съдебен съвет (ВСС) и дейностите на дисциплинарните инспектори на ВСС (Проектозакон № 5068) от 5.5.2021 (CDL-PI(2021)004 (Украйна) параграфи 37-40.

²⁹ Становище № 10 (2007) на КЕСЕС, параграф 95.

³⁰ Становище № 10 (2007) на КЕСЕС, параграф 14.

³¹ СЕС, *ASdJP срещу Трибунал де Контас* 27.2.2018 – С 64/16, параграфи 42-45; *Европейска комисия срещу Полша*, 24.6.2019 – С 619/18, параграфи 71-73; *А.К. срещу Крайова Рада Садовницта*, 19.11.2019, - С 585/18, С-624/18, С-625/18, параграфи 120-122.

³² ЕСПЧ, *Рамос Нунес де Карвальо е Са срещу Португалия*, 6.11.2018 г., параграф 144; *Гудмундур Андри Астрадсон срещу Исландия* ([GC], № 26374/18, 1 12.2020; *Xero Flor w Polsce срещу Полша*,

подборът или препоръчването на нови съдии за назначаване и повишаване въз основа на качествата им е задача от решаващо значение³⁴. Когато тази отговорност се носи от Съвета на съдебната власт, той трябва да я упражнява по независим начин и да се отчита за нея³⁵. Решенията относно кариерното развитие на съдиите не трябва да се вземат въз основа на лоялността към политиците или други съдии. Чрез подбора и повишението на съдиите или съдебния състав тези решения оказват голямо влияние върху бъдещите решения на съда. Следователно мнозинството от онези, които вземат решенията или правят препоръки, следва да бъдат съдии. Въпреки това КСЕС приветства включването на членове, които не са съдии, в такива решения като предпазна мярка срещу назначаването с връзки и обезличаването при съдиите.

21. За съжаление много от съдиите в Европа смятат, че решенията относно подбора и повишението на съдиите не се вземат само въз основа на техните качества³⁶. Следователно е от решаващо значение Съветите да работят въз основа на етични правила и, доколкото е възможно, конкретни обективни критерии за назначенията и повишенията и да оценяват всеки кандидат в прозрачна процедура, завършваща с мотивирано решение. Съдиите, които смятат, че правата им са пренебрегнати, трябва да имат право на съдебна проверка³⁷.
22. КСЕС иска да подчертае, че проверката на съдиите е голям проблем, тъй като може да се използва като средство и с нея да се злоупотреби с цел елиминиране на политически „нежелателни“ съдии³⁸. Ако такава проверка изобщо се предприема в дадена държава членка, тя трябва да бъде извършена от независима институция. Съветите на съдебната власт трябва да играят важна роля при защитата на независимостта на съдебната власт в този процес.
23. КСЕС не изключва възможността за проверка на самия Съвет. Но това е крайна мярка и когато се предприема, това трябва да става от независим орган.

7.5.2021 – 4907/18, параграфи 243-251; СЕС, *Европейска комисия срещу Полша*, 24.6.2019 – С 619/18, параграфи 74, 75; СЕС, *А.К. срещу Крайова Рада Садовницта*, 19.11.2019, - С 585/18, С-624/18, С-625/18, параграфи 123, 133-134.; *VQ срещу Ланд Хесен*, 9.7.2020 – С2727/19, параграф 54; *Република II-Прим министру срещу WY*, 20.4.2021 – С-896/19; С-83/19, параграфи 53, 57: без намаляване на защитата на независимостта на съдебната власт: параграфи 61-64.

³³ Становище № 1 (2001) на КСЕС, параграфи 17-45.

³⁴ Становище № 1 (2001) на КСЕС; Магна харта на съдиите (2010), параграф 5.

³⁵ Становище № 10 (2007) на КСЕС, параграфи 48-51, Венецианска комисия, Доклад за независимостта на съдебната система, CDL-AD(2010)004, параграф 32.

³⁶ Европейска мрежа на висшите съдебни съвети, Проучване относно независимостта на съдиите, 2019 г., стр. 33-34.

³⁷ Вж. Становище № 17 (2014) на КСЕС.

³⁸ ЕСПЧ, *Xhoxhaj срещу Албания* № 15227/19; Становище № 868/2016 от 12 декември 2016 г. на Венецианската комисия, Албания, кратко изложение в качеството на *amicus curiae* за конституционния съд във връзка със закона за преходната повторна оценка на съдии и прокурори (закон за проверката); в параграф 28 от Становище 21 (2018) на КСЕС се използва терминът „лустрация“.

24. КСЕС отбелязва нарастващото значение на ИТ за бъдещето на съдебната власт и препоръчва, когато има Съвети на съдебната власт, те да играят роля в тази област, за да защитят по подходящ начин независимостта на съдебната власт и да гарантират качеството на работата на съдиите в бъдеще³⁹.
25. В Становище № 10 (2017) на КСЕС и Магна харта на съдиите се препоръчва Съветите на съдебната власт да бъдат натоварени с широки компетенции по всички въпроси относно статута, организацията, функционирането и престижа на съдебните институции⁴⁰. С колкото по-големи отговорности и правомощия е натоварен Съветът, толкова по-важно е другите държавни власти да зачитат неговата независимост, той да разполага с достатъчно средства и да бъде отговорен за своите действия и решения⁴¹. Въпреки че Съветът с широки възможности може да защитава съдебната система и отделните съдии, многото отговорности го правят уязвим на политизация отвътре или извън съдебната власт. Ако Съветът има компетенции по въпросите на съдебната администрация, той трябва да се ангажира и с повишаване на ефективността на съдебната власт. Ако правомощията или задачите, отнасящи се до съдебната власт, не са в компетенциите на Съвета на съдебната власт, те следва да се решават от съдебната власт или от независим орган.
26. КСЕС потвърждава становището си, че за всички политики, включващи законодателни предложения или проектозаконали, които е възможно да имат въздействие върху съдебната власт (например независимостта на съдебната власт) или които могат да намалят гаранциите на гражданите за достъп до правосъдие, трябва да се изисква становището на Съвета на съдебната власт преди разглеждането им в парламента или предприемането на законодателни действия⁴².

2. Състав на Съвета на съдебната власт

27. В Становище № 10 (2007) вече са направени обширни препоръки относно състава на Съвета на съдебната власт и компетенциите и подбора на неговите членове и председател⁴³. В настоящото Становище искаме да потвърдим тези принципи. Членовете на Съвета трябва да се подбират така, че да се подкрепя независимото и ефективно функциониране на Съвета и на съдебната власт и да се избягва всякакво впечатление за политическо влияние, защита на лични интереси или назначаване с връзки⁴⁴.

---

³⁹ Становище № 14 (2011) на КСЕС, параграф 36.

⁴⁰ КСЕС Магна харта на съдиите (2010), параграф 13.

⁴¹ КСЕС Магна харта на съдиите (2010), параграф 13.

⁴² Становище № 10 (2017) на КСЕС, параграф 87.

⁴³ Становище № 10 (2017) на КСЕС, параграфи 15-36.

⁴⁴ Становище № 10 (2017) на КСЕС, параграфи 15, 16; относно значението на подбора на съдиите от независими органи, вж. СЕС, А.К. срещу Крайова Рада Садовницта, 19.11.2019, - С 585/18, С-624/18, С-625/18, параграфи 137-138. С-619/18

28. КСЕС е наясно, че в някои държави членки Съветите на съдебната власт включват членове по право (*ex officio*). Членството по право не е приемливо освен в много малък брой случаи, например председателя на върховния съд, но то не трябва да включва членове или представители на законодателната или изпълнителната власт⁴⁵. Член по право, който не е съдия, не трябва да участва във вземането на дисциплинарни решения.
29. КСЕС препоръчва мнозинството от членовете на Съветите на съдебната власт да бъдат съдии, избрани от съдийското съсловие. Могат да бъдат добавени и други членове в зависимост от функциите на Съветите. КСЕС препоръчва Съветът да има и членове, които не са съдии, включващи, ако е възможно, лица без юридическо образование с опит в области извън правото⁴⁶. Съдиите винаги трябва да бъдат мнозинство, но включването на членове, които не са съдии, за предпочитане с право на глас, осигурява разнообразно представителство на обществото и намалява риска от корпоративизъм⁴⁷. Участието на лица без юридическо образование може да засили легитимността и да противодейства на възприятието, че съдебната власт „е работа само на юристите“. В тази връзка КСЕС възприема гледна точка, която е малко по-нюансирана в сравнение с тази в Становище № 10 (2007).

3. Подбор на членовете и председателя на Съвета на съдебната власт

30. КСЕС иска категорично да потвърди, че мнозинството от членовете трябва да бъдат съдии, избрани от съдийското съсловие, с което се гарантира възможно най-широко представителство на съдилищата и инстанциите⁴⁸, както и многообразие по отношение на пола⁴⁹ и на регионите. Избраните съдии трябва да могат да участват в дейностите на Съвета по начин, който е съвместим с тяхната заетост. Когато Съветът включва лица, които не са съдии, те трябва да са в състояние да отделят достатъчно време за участие в неговите дейности.
31. Трябва да се избягва избирането на членове, които са съдии, от парламента или подбор от страна на изпълнителната власт⁵⁰. Членовете, които не са съдии, биха могли обаче да се избират от парламента. Избирането или номинирането от институции като адвокатските колегии или номинирането от НПО също е възможна алтернатива.

---

⁴⁵ Становище № 10 (2017) на КСЕС, параграфи 23, 36.

⁴⁶ Вж. Становище № 10 (2007) на КСЕС, параграф 22.

⁴⁷ Становище № 10 (2007) на КСЕС, параграф 32.

⁴⁸ Становище № 10 (2007) на КСЕС, параграфи 18, 25, 26, 27, 30.

⁴⁹ Доклад на специалния докладчик на ООН относно независимостта на съдиите и адвокатите Диего Гарсия-Саян (2 май 2018 г.), параграф 110 – достъпен на https://digitallibrary.un.org/record/1637422/files/A_HRC_38_38-EN.pdf

⁵⁰ Становище № 10 (2007) на КСЕС, параграф 31.

32. Независимо от начина, по който се избират и назначават членовете⁵¹, това не трябва да става по политически причини. Въпреки това изискването кандидатът да няма „политически пристрастия“ може би е твърде неясно, затова може би е за предпочитане да се посочи партийно членство, заемане на официални длъжности в правителството и законодателната власт или други конкретни примери⁵². Членовете на Съвета на съдебната власт не трябва да бъдат под ръководството или влиянието на други.
33. Когато членовете се избират от парламента, трябва да се изисква квалифицирано мнозинство, за да бъде включена опозицията и да се насърчи междупартийното сътрудничество⁵³. КСЕС осъзнава, че такова изискване за мнозинство може да доведе до безизходна ситуации. Следователно КСЕС препоръчва да се въведат механизми за справяне с такива безизходни ситуации⁵⁴. Тези механизми трябва да избягват определянето на мнозинство, по-малко от предвиденото, тъй като това може да намали всеки стимул за мнозинството да постигне компромис. Вместо това тези механизми трябва да гарантират независим подбор и биха могли да включат опозицията или да призват за подбор от страна на други институции от списък на подбраните кандидати. Съдиите биха могли да бъдат включени в избора на кандидатите с цел преодоляване на безизходна ситуация, въпреки че подобен модел все още не е представян на вниманието на КСЕС.
34. Процесът на подбор, включително възможните кампании на кандидатите, трябва да бъде прозрачен и да гарантира удостоверяването на компетентността на кандидатите, по-специално тяхната безпристрастност и почтеност⁵⁵. Свободните места трябва да се обявяват публично и да се гарантират равни възможности с цел гарантиране на многообразна група от независими кандидати. Членовете на Съвета трябва да имат достъп до цялата информация, имаща отношение към изпълнението на техните функции.

---

⁵¹ Вж. Съвместно становище на Венецианската комисия и Генерална дирекция „Права на човека и върховенство на закона“ относно проектозакона за изменение и допълнение на конституцията по отношение на Висшия съдебен съвет, 20 март 2020 г. (CDL-AD(2020)001 параграфи 57-60.

⁵² Становище № 10 (2007), параграф 23, Вж. Съвместно становище на Венецианската комисия и Генерална дирекция „Права на човека и върховенство на закона“ относно проектозакона за изменение и допълнение на конституцията по отношение на Висшия съдебен съвет, 20 март 2020 г. (CDL-AD(2020)001 параграф 54; относно критериите за недопустимост, вж. Спешно становище относно преработените проектоизменения на закона за държавната прокуратура, 10 май 2021 г., Черна гора (CDL-PI(2021)008, параграфи 28-31.

⁵³ Спешно становище относно преработените проектоизменения на закона за държавната прокуратура, 10 май 2021 г., Черна гора (CDL-PI(2021)008, параграф 40.

⁵⁴ Вж. Съвместно становище на Венецианската комисия и Генерална дирекция „Права на човека и върховенство на закона“ относно проектозакона за изменение и допълнение на конституцията по отношение на Висшия съдебен съвет, 20 март 2020 г. (CDL-AD(2020)001 параграфи 51, 68; вж. също Венецианска комисия, Сборник със становища, доклади и проучвания на Венецианската комисия относно конституционното правосъдие (CDL-PI(2020)004 стр. 20-22.

⁵⁵ Вж. Становище № 10 (2007) на КСЕС, параграф 21.

35. КЕСЕС иска да потвърди, че председателят на Съвета на съдебната власт трябва да бъде безпристрастно лице, което не е близко свързано с политически партии. Следователно няма възражения в парламентарни системи, в които президентът/държавният глава има само формални правомощия, държавният глава да бъде назначен за председател на Съвета на съдебната власт, докато в други системи председателят трябва да бъде избран от самия Съвет и трябва да бъде съдия⁵⁶.

4. Сигурност на мандата на членовете на Съвета на съдебната власт

36. Членовете трябва да се избират с мандат за определен срок и трябва да им бъдат дадени подходящи гаранции за тяхната независимост и безпристрастност⁵⁷. Членовете трябва да бъдат защитени от вътрешен и външен натиск. Въпреки това, с изключение на случаите на смърт, пенсиониране или отстраняване от длъжност, например в резултат на дисциплинарно производство, мандатът на даден член трябва да приключва само когато има законно избран правопреемник, за да се гарантира, че Съветът е в състояние да изпълнява задълженията си по законен начин, дори когато назначаването на нови членове е неуспешно поради безизходна ситуация в парламента⁵⁸. КЕСЕС обръща внимание на възможното въздействие на преизбирането върху независимостта на членовете на Съвета на съдебната власт. По принцип преизбирането на щатни членове трябва да се избягва в полза на по-дълги срочни мандати⁵⁹, за да се гарантира независимостта. В тази връзка настоящото Становище квалифицира гледната точка, възприета в Становище № 10 (2007)⁶⁰. Приемствеността и ефективността могат да бъдат подобрени, ако не всички мандати изтичат едновременно.

37. КЕСЕС иска да потвърди значението на сигурността на мандата на всички членове на Съвета в качеството им на такива⁶¹ като решаваща предпоставка за

---

⁵⁶ Вж. Становище № 10 (2007) на КЕСЕС, параграф 33.

⁵⁷ Вж. Становище № 10 (2007) на КЕСЕС, параграф 36.

⁵⁸ Вж. Съвместно становище на Венецианската комисия и Главна дирекция „Права на човека и върховенство на закона“ относно проектозакона за проектоизменения на закона за съдебната власт и статута на съдиите и някои закони относно дейностите на Върховния съд и съдебните власти (проектозакон 3711) Украйна, 9 октомври 2020 г. (CDL-AD(2020)022, параграф 49.

⁵⁹ Според отговорите, предоставени от държавите членки, най-дългите мандати са шестгодишни, например в Словения, Румъния, Северна Македония, Нидерландия и Унгария.

⁶⁰ Становище № 10 (2007) на КЕСЕС, параграф 34.

⁶¹ Становище № 10 (2007) на КЕСЕС, съображение Д I; вж. също Съвместно становище на Венецианската комисия и Генерална дирекция „Права на човека и върховенство на закона“ относно проектозакона за изменение и допълнение на конституцията по отношение на Висшия съдебен съвет, 20 март 2020 г., Молдова (CDL-AD(2020)001 параграфи 55-56; Становище на Венецианската комисия относно проектоизмененията на закона за държавната прокуратура и проектозакона за прокуратурата за организираната престъпност и корупцията, 22 март 2021 г., Черна гора (CDL-AD(2021)012, параграфи 45-48; Спешно становище относно преработените проектоизменения на закона за държавната прокуратура, 10 май 2021 г., Черна гора (CDL-

независимостта на Съвета. Съдиите, назначени в Съвета на съдебната власт, трябва да бъдат защитени със същите гаранции като тези, предоставени на съдиите, изпълняващи правораздавателни функции, включително условията на служба и срок на заемане на длъжността и правото на справедливо изслушване при дисциплинарно производство, суспендиране и отстраняване⁶². Членовете, които не са съдии, трябва да получат еквивалентна защита. Съдиите и членовете, които не са съдии, трябва да се ползват с еднакъв имунитет, както е посочено в Становище № 3 (2002)⁶³.

38. Членовете могат да бъдат отстранявани от служба само въз основа на доказано сериозно нарушение, в процедура, при която са гарантирани правата им на справедлив процес. Членовете могат да престанат да бъдат членове в случай на недееспособност или загуба на статута, въз основа на който са били избрани или назначени в Съвета. Ако самият Съвет или специализиран орган в него са отговорни за това решение, трябва да се гарантират правата на освободения член за обжалва. КСЕС подчертава, че е важно да не се злоупотребява за политически цели с процедурите, които могат да доведат пряко или непряко до прекратяването на мандата, а да се зачитат правата на справедлив процес⁶⁴. В тази връзка настоящото Становище развива Становище № 10 (2007).

5. Ресурси на Съвета на съдебната власт

39. Много държави членки посочват липса на персонал и финансови средства на техните Съвети на съдебната власт. Поради това КСЕС иска да потвърди отговорността на държавите членки за осигуряване на достатъчно ресурси за съдебната власт, включително отделни финансови средства и персонал за Съдебните съвети⁶⁵.

III. Съветите на съдебната власт в обществото

1. Отношения с другите държавни власти

40. Членовете на парламента и членовете на изпълнителната власт несъмнено трябва да спазват закона в отношенията си със Съвета на съдебната власт и да не засягат неговата роля и функциониране като нарушават или заобикалят правните норми. Освен това отношенията със Съвета трябва да се основават на култура на зачитане

PI(2021)008, според Венецианската комисия параграфи 46-49 са допустими само ако бъдат въведени нови характеристики, които значително деполитизират Съвета.

⁶² Вж. Диего Гарсия-Саян, Специален докладчик на ООН относно независимостта на съдиите и адвокатите, встъпване в дело *Гржеда срещу Полша*, Писмено заявление № 43572/18, параграфи 45-53.

⁶³ Становище № 3 (2002), параграфи 51-77.

⁶⁴ Становище № 3 (2002) на КСЕС, параграфи 58-74; СЕС С-83/19 и др. 18.5.2021 г., параграфи 196-199, 236.

⁶⁵ Становище № 10 (2007) на КСЕС, параграфи 73-75; Становище № 18 –2015) на КСЕС, параграф 51; Доклад на СЕС за 2015/2016 г. относно финансирането на съдебната власт.

на върховенството на закона и на ролята на Съвета на съдебната власт в съответната държава членка.

41. Съветите на съдебната власт трябва водят активен диалог с другите държавни власти, особено когато дават своя принос за законодателни проекти. Този диалог трябва да се води в атмосфера на взаимно уважение.

2. *Отношения със сдруженията на съдиите и гражданското общество*

42. Държавите членки посочват, че отчитат общественото мнение чрез специални уебсайтове и доклади. Някои държави членки дори посочват, че някои от техните пленарни заседания се излъчват на живо онлайн. КСЕС приветства тези усилия за по-голяма прозрачност и отчетност. Въпреки това той приема, че в много случаи, особено включващи интервюта и разисквания относно кариерното развитие на съдиите, е налице законен интерес от конфиденциален дебат.

43. КСЕС препоръчва Съветите да поддържат диалог със сдруженията на съдиите⁶⁶, както и с гражданското общество, включително адвокатските колегии и НПО. Този диалог осигурява важна възможност за отчетност. Съветите на съдебната власт трябва да бъдат отворени за външен принос и критика и да се ангажират с информационно-разяснителна работа, например проучвания на удовлетвореността, проведени сред ползвателите на услугите на съдилищата и процедури за обжалване. Въпреки това Съветът винаги трябва да бъде наясно със своята специфична независима роля и следователно да внимава и да избягва лобизъм.

44. Изключително важно е обществеността да бъде информирана за отговорностите и значението на независимата съдебна власт⁶⁷. В някои правни системи съдебните производства вече се предават на живо онлайн, така че изслушванията могат да се гледат дистанционно, а обширна информация се публикува в интернет. Освен това отделните съдилища могат да взаимодействат с обществеността на местно равнище. Въпреки това Съветът на съдебната власт трябва да има специална роля при разясняването на съдебната система и собствената си роля в нея.

3. *Отношения с медиите*

45. Държавите членки посочват, че комуникират с медиите чрез прес служби, прес съобщения и пресконференции⁶⁸. За много от Съветите на съдебната власт в държавите членки публикуването на доклади и становища и обръщенията към медиите са важни инструменти за взаимодействие с другите държавни власти. Взаимодействието с обществеността чрез медиите може да бъде отличен инструмент за отчетност и прозрачност.

---

⁶⁶ Вж. Становище № 23 (2020) на КСЕС, параграфи 25, 29-32 препоръка 6.

⁶⁷ Вж. Становище № 7 (2005) на КСЕС, параграфи 33-54; № 10 (2007), параграфи 80-86.

⁶⁸ Вж. отговора на въпросника, разпространен при подготовката на настоящото становище, и Становище № 10 (2007) на КСЕС, параграф 95.

46. Важна част от всяка комуникация с медиите, обществеността и другите държавни власти трябва да бъде разясняването, че Съветът и отделните съдии трябва да решават делата независимо. Съветът трябва решително да се противопоставя на всеки опит за атакуване или оказване на натиск върху отделните съдии или съдебната система като цяло. С цел насърчаване на адекватната връзка между съдебната власт и медиите, Съветът на съдебната власт трябва или да служи като медиатор между съдебната власт и медиите или да осигури наличието на други ефективни процеси за изпълнението на тази роля.

4. Отношения с органите за борба с корупцията

47. Борбата с корупцията е изключително важна задача, защото корупцията подкопава доверието на обществеността, а по този начин и легитимността на съдебната власт като цяло⁶⁹. От друга страна, ефективната борба с корупцията и зачитането на независимостта на съдебната власт и върховенството на закона трябва да вървят ръка за ръка. Не може да има ефективна борба с корупцията без независима съдебна власт и зачитане на върховенството на закона⁷⁰. Дори в случаите, когато има въведена специализирана институция за борба с корупцията, както и когато борбата с корупцията остава отговорност на Съвета на съдебната власт, Съветът и неговите членове трябва да бъдат напълно решени да предприемат и подкрепят всички подходящи стъпки в борбата с корупцията в рамките на съдебната власт и Съвета. Съветът на съдебната власт трябва също много да внимава борбата срещу корупцията и дисциплинарните производства да не се използват за атакуване на отделните съдии по политически причини⁷¹.

IV. Заключение и препоръки

1. В много държави членки Съветите на съдебната власт носят отговорност за защитата на независимостта на съдебната власт. Политическите събития налагат да се потвърдят и при необходимост да се допълнят принципите и препоръките, изразени в Становище № 10 (2007) относно Съветите на съдебната власт (параграфи 2, 7, 8).
2. Конституциите и международните стандарти, които подкрепят въвеждането и подходящото регламентиране на Съвети на съдебната власт, не са достатъчни за изграждането на независима съдебна власт. Съдебната власт и другите държавни власти, политиците, медиите и гражданското общество трябва да работят всички заедно като част от дългосрочни усилия за повишаване на професионализма, прозрачността и етиката в съдебната власт, за да се превърнат правилата на хартия в култура на зачитане на независимостта на съдебната власт и върховенството на закона (параграф 3).

---

⁶⁹ Вж. Становище № 21 (2018) на КЕС.

⁷⁰ Вж. изказването на Председателя на Венецианската комисия Джани Букикио по време на конференцията „Демокрация в действие – нулева корупция“, 7-8.6.2021 г.

⁷¹ За опасността от „възпиращ ефект“, вж. СЕС С-83/19 и др. 18.5.2021, параграф 236.

3. Съветът на съдебната власт трябва да разполага и с ефективни правни средства за защита, за да пази своята независимост и да поставя под въпрос законността на публични актове, които засягат него или съдебната власт. На Съветите на съдебната власт е необходима процесуална легитимация за обжалване по съдебен ред в националните и международните съдилища (параграф 11).
4. Легитимността на Съветите на съдебната власт почива на тяхното правно основание, но трябва да се допълва от доверието на обществеността, спечелено чрез прозрачност, отчетност и отлична работа в интерес на обществото (параграфи 10, 12-14).
5. С колкото по-големи отговорности и правомощия е натоварен Съветът, толкова по-важно е другите държавни власти да зачитат неговата независимост, той да разполага с достатъчно средства и да бъде отговорен за своите действия и решения (параграфи 25, 47).
6. Всички членове на Съвета на съдебната власт трябва да спазват най-високите етични и професионални стандарти и трябва да носят отговорност за действията си чрез подходящи средства (параграфи 16, 17).
7. Всеки Съвет на съдебната власт трябва да действа прозрачно, като посочва мотивите за своите решения и процедури и по този начин да носи отговорност. Когато е целесъобразно, следва да е възможно решенията на Съвета да бъдат оспорени в съда (параграфи 12, 15, 18).
8. КСЕС приема, че няма един единствен модел за Съвет на съдебната власт. Всеки Съвет обаче трябва да има подходящи правомощия да защитава независимостта на съдебната власт и отделните съдии, така че те да имат свободата да решават делата без неоправдан натиск извън и отвътре в съдебната система (параграф 19).
9. Решенията относно кариерното развитие на съдиите не трябва да се вземат въз основа на лоялността към политиците или други съдии, а в прозрачна процедура, като се използват обективни критерии, доколкото е възможно. Тези решения трябва да бъдат мотивирани и да се основават единствено на качествата. Съдиите, които смятат, че правата им са пренебрегнати, трябва да имат право на съдебна проверка (параграфи 20-21).
10. Членовете на Съвета трябва да се подбират така, че да се подкрепя независимото и ефективно функциониране на Съвета и на съдебната власт и да се избягва всякакво впечатление за политическо влияние, защита на лични интереси или назначаване с връзки (параграфи 27, 29, 31, 34).
11. Членството по право не е приемливо освен в много малък брой случаи и то не трябва да включва членове или представители на законодателната или изпълнителната власт (параграф 28).

12. Председателят на Съвета на съдебната власт трябва да бъде безпристрастно лице. Няма възражения в парламентарни системи, в които президентът/държавният глава има само формални правомощия, държавният глава да бъде назначен за председател на Съвета на съдебната власт, докато в други системи председателят трябва да бъде избран от самия Съвет и трябва да бъде съдия (параграф 35).
13. Ако изобщо се предприема проверка в дадена държава членка, тя трябва да бъде извършена от независима институция. Съветите на съдебната власт трябва да играят важна роля при защитата на независимостта на съдебната власт. Проверката на самия Съвет е крайна мярка и когато се предприема, това трябва да става от независим орган (параграфи 22-23).
14. Мнозинството от членовете трябва да бъдат съдии, избрани от съдийското съсловие, с което се гарантира възможно най-широко представителство на съдилищата и инстанциите, както и многообразие по отношение на пола и на регионите.
15. КСЕС препоръчва Съветът да има и членове, които не са съдии, включващи лица без юридическо образование, за да се осигури разнообразно представителство на обществото и така да се намали рискът от корпоративизъм (параграф 29).
16. Трябва да се избягва подборът на членове, които са съдии, от парламента или от изпълнителната власт. Когато членовете, които не са съдии, се избират от парламента, трябва да се изисква квалифицирано мнозинство. Трябва да се въведат механизми за справяне с възможни безизходни ситуации (параграфи 31, 33).
17. Членовете трябва да се избират с мандат за определен срок и трябва да се ползват с адекватна закрила, за да бъдат безпристрастни и независими от външен и вътрешен натиск. Мандатът на даден член трябва да приключва само когато има законно избран правопреемник (параграф 36).
18. КСЕС иска да потвърди значението на сигурността на мандата на всички членове на Съвета като решаваща предпоставка за независимостта на Съвета. Членовете могат да бъдат отстранявани от служба само въз основа на доказано сериозно нарушение, в процедура, при която са гарантирани правата им на справедлив процес (параграфи 36-38).
19. КСЕС иска да подчертае отговорността на държавите членки за осигуряването на подходящ персонал и финансиране на техните Съвети на съдебната власт (параграф 39).
20. Отношенията между Съвета и другите държавни власти трябва да се основават на култура на зачитане на върховенството на закона и разбиране на съответните им роли в демократичната държава (параграфи 40-41).

21. Съветите на съдебната власт трябва активно да поддържат открит, показващ взаимно уважение диалог с другите държавни власти, сдруженията на съдиите и гражданското общество, включително адвокатските колегии, НПО и медиите (параграфи 40-44).
22. Съветът трябва да дава решителен отпор на всеки опит за атакуване или оказване на натиск върху отделните съдии или съдебната власт като цяло (параграфи 45-46).
23. Съветът и неговите членове трябва твърдо да се ангажират с предприемането и подкрепата на всички подходящи стъпки в борбата срещу корупцията в съдебната власт и в Съвета, при зачитане на върховенството на закона (параграф 47).